

„Молитви“

От книгата

Всеки от нас поне веднъж в живота си е чувствал единение със Създателя. Има моменти на вдъхновение, когато усещаме необятността на творението, красотата и съвършенството на всичко съществуващо. Емоционалната ни реакция може да бъде невероятно интензивна. Завладява ни чувството за удивителен вътрешен покой и силна радост и наричаме това *блаженство*, или състояние на благодат и благодарност. Усещаме Божието присъствие.

В други моменти се чувстваме смазани от житейските трудности. Като че ли нищо в живота ни не е наред и не знаем какво да правим. Чувстваме се твърде незначителни в сравнение с необятността на живота и искаме да се избавим от проблемите си. Емоционалната ни реакция е безпомощност, примесена с тъга, страх или гняв, и ние се молим: „Помогни ми, Господи!“. Усещаме, че сме чути, усещаме Божието присъствие и се успокояваме.

Молитвата е общуване на човека с божественото. Независимо дали молитвите ни са породени от любов, благодарност и вдъхновение или от страх, отчаяние и безнадеждност, ние водим задушевен разговор с божественото. При молитвата ние заглушаваме всички гласове в главите си, които ни казват защо нещо е невъзможно, и отваряме пряк канал към нашата вяра. Когато се молим, ние използваме човешкия си глас, но той е в хармония с гласа на сърцето, на душата и тъкмо това придава на молитвата сила.

Молитвата е могъщ акт, защото е споразумение между човека и божественото, и ние инвестираме вярата си в това споразумение. Благодарение на вярата набираме кураж да предприемем действие и чрез действието се приближаваме с една крачка към постигането на желанията си. А когато вярваме в онова, за което се молим, с цялата си вяра, ние многократно засилваме намерението си.

Молитвата удовлетворява нуждата на човека от Бог, от вдъхновение, от утвърждаване на собствения ни дух. При молитвата общуваме със същността на всичко съществуващо, включително със собствената си същност. Ако си представим вълк, който вие към луната, точно така искаме да се молим. Ние имаме послание към живота, към Бога и искаме да го споделим властно. Посланието идва право от сърцата ни, ние разговаряме със собствената си божественост, с Бога.

Силата на молитвата може да ни отведе до любовта, истината и личната свобода. В тази книга възнамеряваме да използваме силата на молитвата, за да пробудим любовта и радостта в сърцата си и да преживеем единение със Създателя. Нека намерите любовта, истината и свободата по свой собствен начин.

И с т и н а

Всеки човек е творец и най-великата му творба е *животът*. Хората възприемат живота и се опитват да изразят възприетото с думи, с музика и други творчески средства. Ние възприемаме живота и после създаваме разказ, за да оправдаем, опишем и обясним възприетото и нашата емоционална реакция. Всички хора са разказвачи и тъкмо това ни прави творци.

Всичко, което вярваме за себе си, е създаван от нас разказ, който почива върху реалността, но просто изразява нашата гледна точка. Гледната ни точка почива върху нашия опит, върху онова, което *знаем*, върху онова, в което *вярваме*. А онова, което знаем и вярваме, е само програма, то не е нищо повече от думи, мнения и идеи, които сме научили от другите и в резултат на собствения си жизнен опит. Хората възприемат истината, но начинът, по който оправдаваме и обясняваме възприетото, не е истина; това е разказ. Аз наричам този разказ *сън*. Човешкият ум смесва възприятието, въображението и емоциите, за да създаде цялостен сън. Но разказът не свършва тук, защото умовете на всички хора заедно създават ума на планетата Земя – *съня на планетата*.

Сънят на планетата е общият сън на всички хора. Можем да го наречем *общество*, можем да го наречем *нация*, но резултатът от творението на ума, индивидуален и колективен, е сън. Сънят може да бъде приятен – тогава го наричаме *рай*, или кошмар, който наричаме *ад*. Но рай и адът съществуват единствено на нивото на ума.

В човешкото общество сънят на планетата се управлява от лъжи и резултатът е страх. Това е сън, в който хората взаимно се осъждат, обвиняват се и се наказват. Хората използват силата на словото, за да злословят и да се нараняват взаимно. Злоупотребата със словото създава емоционална отрова и цялата тази емоционална отрова е в съня. Тя обикаля света и именно с това се хранят повечето хора: с емоционална отрова. Сънят на планетата подготвя новородените да повярват в онова, в което иска да вярват. В този сън няма правда, има само неправда. Нищо не е свършено, има само несвършенство. Затова хората постоянно търсят справедливост, щастие и любов.

От хиляди години хората вярват, че във вселената съществува конфликт между доброто и злото. Но това не е вярно. Конфликтът съществува в човешкия ум, но не и в останалата част от природата. Доброто и злото са резултатът от този конфликт. Вярата в истината поражда добро, вярата в неистината и защитата на онова, което не е истина, поражда зло. Злото е просто резултат от вярата в лъжите.

Цялото човешко страдание е резултат от вярата в лъжи. Да осъзнаем това е първото, което трябва да направим. Защо? Защото осъзнаването ще ни отведе до истината, а истината ще ни отведе при Бога, любовта, щастieto. Истината ще ни освободи от всички лъжи, в които вярваме. Но ние трябва да изживеем истината, за да я осъзнаем, не можем да я изразим с думи. Щом започнем да говорим за нея, щом я изкажем с думи, това вече не е истината. Можем да изживеем истината, можем да я почувстваме, но щом оформим разказа, този разказ е истина единствено за нас. За всички останали той не е истина. Всеки създава свой собствен разказ; всеки живее в свой собствен сън.

Да си възвърнеш съзнанието означава да видиш живота такъв, какъвто е, а не такъв, какъвто искаш да бъде. Да съзнаваш означава да виждаш истината, а не онова, което искаш да видиш, за да оправдаеш лъжите, в които вярваш. Ако упражняваме съзнаването, идва момент, когато започваме да го овладяваме. Щом овладеем съзнаването като навик, винаги виждаме живота такъв, какъвто е, а не такъв, какъвто искаме да го видим. Тогава вече не се опитваме да изразяваме нещата с думи и да обясняваме възприятията си пред самите себе си. Вместо това използваме думите, за да общуваме с другите, знаейки, че в общуването изразяваме само собствената си гледна точка.

Бог е тук. Бог живее вътре във вас като *живот*, като *любов*, но трябва да

прозрете тази истина, иначе няма нищо. Вие сте тук, за да бъдете щастливи, да живеете живота си и да изразите себе си. Създадени сте, за да възприемате красотата на творението и да живеете в любов. Но ако не можете да намерите любовта вътре в себе си, дори и целият свят да ви обича, това няма да промени нищо.

Вместо да търсим любов от другите, ние трябва да се свържем със собствената си любов, защото не любовта на другите ще ни направи щастливи. Щастие ще ни донесе любовта, която изпитваме към всеки човек, към Бога, към цялото творение. Когато любовта идва от някой друг, ние я усещаме и ни е хубаво, но когато сами изпитваме любов, това е най-хубавото, което може да ни се случи. Тогава живеем в рая, живеем в блаженство.

Вашето тяло е храмът, в който Бог живее. Доказателството, че Бог живее във вас, е, че сте живи. В ума ви има емоционална отрова, но можете да пречистите ума си и да се подготвите за любовно единение с Бога. Единението означава да споделите любовта си, да се слеете с любовта. И когато се молите, това е общуване с Божията любов вътре във вас и възможност за тази любов да се прояви. Но ако се молите и не усещате нищо, защо да си губите времето? Трябва да се вгледате вътре в себе си и да пробудите любовта си. Отворете сърцето си и обичайте безусловно – не защото искате любов в замяна и не защото искате да контролирате някого. Това е фалшива любов. Когато обичате без условия, вие преодолявате съня за страха и се хармонизирате с божествения дух, с Божията любов – извиращата от вас любов. Тази любов е *живот* и точно като слънцето свети през цялото време.

Най-силното ми желание е цялото човечество да достигне достатъчно високо ниво на съзнаване, за да се пробуди от съня за страха и да използва силата на творението, за да постигне рай на Земята. Цялото творение е шедьовър на изкуството и стига само да възприемат красотата на Божието творение, сърцата ни могат да се изпълнят с радост и удовлетворение.

Използвайте тази молитва, за да засилите съзнанието си за красотата на цялото творение, включително за собствената си красота. Вие сте красиви такива, каквито сте, и когато възприемате собствената си красота, емоционалната ви реакция ще е любов и така ще изпитате невероятно щастие. Като прогледнете за собствената си красота, ще виждате себе си в небето, в цветята, в облаците, във водата и в океаните. Но най-вече ще виждате себе си в другите хора – в любимия, в родителите си, в децата си, във всеки.

Моля, отделете малко време да затворите очи, да отворите сърцето си и да усетите цялата любов, която извира от него. Нека изречем специалната молитва за постигане на единение със Създателя.